

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 53.

WARSZAWA, DNIA 11 GRUDNIA 1922.

Rok IV.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

- 166. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów, z dnia 29 listopada 1922 r., L. 11.380/VI w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.
- 167. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów, z dnia 29 listopada 1922 r., L. 5819/V w przedmiocie doręczania odbiorcom do domu przekazów pocztowych i czekowych z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości.

Zarządzenia:

- 168. Zgłaszanie się do odbioru okólników telegraficznych.
- 169. Zniekształcanie osłony telegramów przez pracowników aparatowych.

Okólniki: Opłata stemplowa od ofert składanych władzom, urzędom i zakładom państwowym przez firmy i osoby prywatne.

Ustawy i Rozporządzenia.

166

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 29 listopada 1922 r. Nr. 11380/VI w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 Ust. z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw P. P. Nr. 44 poz. 310) podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz zarządzam co następuje:

1) Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują począwszy od 15-go grudnia 1922 r.

Korespondencji nadanej przed tym dniem a nadeszłej do urzędów oddawczych po 15-tym grudnia 1922 r. nie należy obciążać dopłatą.

Opłaty wymienione pod pozycją 12 i 13 specjalnych należności pocztowych b. Dzielnicy Pruskiej obowiązują dopiero od 1 stycznia 1923 r.

2) Podwyższa się granicę podanej wartości przy listach i paczkach do 300.000 mk.

3) Dopuszcza się przekazy pocztowe do kwoty 300 000 mk. jak również obciążenie przesyłki listowej, paczki lub listu wartościowego, pobraniem do kwoty 300.000 mk.

4) Wprowadza się należytość za przyjęcie listów poleconych, listów z podaną wartością, przekazów pocztowych, przekazów P. K. O., paczek i telegramów przez listonoszów wiejskich.

5) W związku z podwyższeniem kwot przekazowych i granicy podanej wartości ustanawia się 3 stopnie należytości za doręczanie listów wartościowych, przekazów pocztowych i przekazów P. K. O.

6) Znosi się czasowo przyjmowanie paczek przez organ doręczający paczki b. Dzielnicy Pruskiej; nie dotyczy to jednak listonoszów wiejskich.

7) Wprowadza się w b. Dzielnicy Pruskiej należytość manipulacyjną przy zamawianiu czasopism w drodze pocztowej.

8) Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 400 mk., najwyższa zaś kwota odszkodowania za pocięte przesyłki listowe do zagranicy: 20.000 mk.

9) Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (Coupon-réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

a) za kupon nowy wartości 50 centymów . . . . . 200 mk.

b) „ „ dawny „ 25 „ . . . . . 100 „

10) Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od 15-go grudnia 1922 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych, wymienionych pod pozycją 15 i 16 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1-go stycznia 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunji i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunji równa się podwójnej opłacie wewnętrznej; do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej więcej 7 (siedm) centymów obliczonych na marki polskie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu franka zł. do marki polskiej.

11) Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 15-go grudnia 1922 r. z wyjątkiem opłat abonamentowych, które obowiązują od 1-go stycznia 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami.

a) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Białymstoku, Zagłębiu boryslawskim i dąbrowskim, które z dniem 1-go lipca 1922 r. przeszły na własność polskiej Spółki Akcyjnej Telefonów, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa w nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33.

b) w b. Dzielnicy Pruskiej obowiązują tylko należytości budowlane: t. zn. §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie §§ 22, 23, 24 i 25, dalej należytości za rozmowy międzymiastowe t. zn. §§ 26, 27, 28, 29 i 30, opłaty za rozmaite inne świadczenia t. zn. §§ 31, 32 i 33, wreszcie cały rozdział III.

Abonenci dla których powyższe opłaty nie będą dogodne mogą wypowiedzieć abonament na 2 tygodnie przed 1-szym stycznia 1923 r.

12) Podwyższone należitości pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

- a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska,
- b) w obrocie z Polski do polskiej części Górnego Śląska,
- c) w obrocie z Polski z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska do obszaru W. M. Gdańska.

W relacji c) (z Polski do obszaru W. M. Gdańska) nie mają zastosowania pozycja 9, 10-c i 11 taryfy pocztowej, w miejsce których obowiązują postanowienia zawarte w Dzienniku Urz. M. P. i T. Nr. 31 z 1922 r. i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 32 z 1922 r.

Podwyższone należitości za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z W. M. Gdańskiem, z Austrią i z Czechosłowacją.

13) Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszym rozporządzenia taryfowe, w szczególności rozporządzenia z dnia 12 sierpnia 1922 r. Nr. 7770/VI (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 35 ex 1922 r., Dz. Ustaw R. P. Nr. 72 poz. 655 ex 1923) oraz z dnia 28 sierpnia 1923 r. Nr. 3044/IX (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 38 ex 1921, Dz. Ustaw R. P. Nr. 80 poz. 721 ex 1922).

Kierownik Ministerstwa

Moszczyński.

WEWNĘTRZNA TARYFA POCZTOWA.

1. Listy zwykłe:

a) obrót miejscowy:	mk.
do wagi 250 gramów	100.—
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	100.—
ponad 20 gr. do 250 gramów	200.—
urzędowe ponad 20 gr. do 2.000 gr.	200.—

2. Kartki pocztowe:

a) pojedyncze	50.—
b) z odpowiedzią	100.—

3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach

20.—

4. Druki zwykłe:

do wagi 50 gramów	20.—
„ „ 100 „	40.—
„ „ 250 „	100.—
„ „ 500 „	150.—
„ „ 1000 „	200.—
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	200.—

5. Druki dla ociemniałych:

do wagi	500 gramów	5.—
" "	1000 "	10.—
" "	1500 "	15.—
" "	2000 "	20.—
" "	2500 "	25.—
" "	3000 "	30.—

6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty)

do wagi	250 gramów	100.—
" "	500 "	150.—
" "	1000 "	200.—

7. Próbkki towarowe i przesyłki mieszane:

do wagi	250 gramów	100.—
" "	500 "	150.—
" "	1000 "	200.—

8. Czasopisma:

Oplatę za czasopisma wraz z ewentualnem doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczenia) i pobiera w gotówce ryczałtem z góry.

Oplata wynosi:

I. Za czasopisma wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:

- a) przy dwurazowym wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14%.
 najmniej jednak miesięcznie . . . . . 400.—
- b) przy jednorazowej wysyłce 10%.
 najmniej jednak miesięcznie . . . . . 300.—

II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I, których pojedynczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów 7%.

najmniej jednak miesięcznie . . . . . 100.—

III. Za czasopisma pod II, których pojedynczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów 4%.

najmniej jednak miesięcznie . . . . . 50.—

9. Przekazy:

do	3.000 marek	50.—
"	6.000 "	70.—
"	10.000 "	100.—

„ 15.000	„	125.—
„ 20.000	„	150.—
„ 25.000	„	175.—
„ 30.000	„	200.—
„ 40.000	„	250.—
„ 50.000	„	300.—
„ 60.000	„	350.—
„ 70.000	„	400.—
„ 80.000	„	450.—
„ 90.000	„	500.—
„ 100.000	„	550.—
Za każde dalsze 10.000 mk. lub część tychże		50.—
Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu 300.000 mk.		

10. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczętów. przez nadawcę):

a) należność za list zwykły do 20 gramów	100.—
„ „ „ „ „ 250 „	200.—
„ „ „ „ „ urząd. ponad 20 gr. do 2000 gr.	200.—
b) należność za polecenie	100.—
c) należność od deklarowanej wartości za każde 10.000 marek lub część tychże	50.—

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należność od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dzien. Urz. M. P. i T. nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

Oprócz należności jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należności za polecenie—należność od wartości:

do 10.000 marek	5.—
„ 50.000 „	20.—
„ 100.000 „	25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25.—

11. Paczki:

do wagi 1 kg.	200.—
„ „ 5 „	800.—
„ „ 10 „	1.700.—
„ „ 15 „	2.600.—
„ „ 20 „	3.500.—

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:

a) należność od wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże	50.—
---	------

b) przy paczkach do 30.000 mk. wartości: dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki	200.—
c) przy paczkach ponad 30.000 mk. wartości: dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki	1000.—
Za paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. Nr 27 z 1920 r.) pobiera się:	
prócz opłaty od wagi jak wyżej, należność od wartości:	
do 10.000 mk.	5.—
„ 50.000 „	20.—
„ 100.000 „	25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25.—

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należytości przy nadaniu:

Polecenie przesyłek pocztowych	mk. 100.—
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	100.—
b) po nadaniu	200.—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	100.—
b) po nadaniu	200.—
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	50.—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	50.—
Za doręczenie pospieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz zawiadomień o nadejściu listów wartościowych, przekazów i paczek	400.—
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante“ opłata dodatkowa	50.—
Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:	
a) przesyłki polecanej	50.—
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	100.—
c) paczki, za każde 5 kg. wagi	250.—
d) telegramu	50.—

Należytości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:	
A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:	
a) do 50.000	50.—

- b) ponad 50.000 mk. do 150.000 mk. . . . . 100.—
 c) „ 150.000 „ „ 300.000 „ . . . . . 200.—
 B) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszy Skarbu Państwa:
 a) do 10.000 mk. nie pobiera się żadnej należitości
 b) ponad 10.000 mk. . . . . 5.—

Za doręczanie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należitości.

C) paczek:

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg.	300	200	100
„ 10 „	400	300	200
„ 15 „	500	400	300
„ 20 „	600	500	400

Do miejscowości I klasy należą: Warszawa i Łódź.

„ „ II „ „ : Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Brody, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyń, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dziedzice, Gorlice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów, Kielecki, Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równe, Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbik, Włocławek, Zawiercie, Złoczów.

„ „ III „ „ : pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde 5 kg. wagi	mk. 250.—
Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:	
a) dla przesyłek listowych i gazet	2.000.—
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	5.000.—
c) dla paczek wyłącznie	10.000.—
Oplatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.	
(Patrz Dz. Urz. № 2 z 1921 r. str. 27).	
Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę	100.—
najwyżej za jedną paczkę	2.000.—

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki	100.—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	100.—
Duplikat poświadczenia nadania	100.—
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	100.—
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy	100.—
Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	100.—
Należytość za pośrednictwo przy oceniu:	
a) przesyłek listowych	50.—
b) paczek	100.—
Za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku	300.—
Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów	
Za zastrzeżenie osobistej interwencji odbioru przy oceniu miesięcznie	500.—
Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę	100.—
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej)	200.—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	1.000.—
Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi. opłata dodatkowa	100.—

Pisma sądowe do stron w Małopolsce.

a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu	50.—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości	100.—

Specjalne należitości pocztowe w b. Dzielnicy Pruskiej.

1) Za listy zleceniowe celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania	100.—
2) Za protestowanie weksli przez pocztę, bez względu na wysokość kwoty wekslowej, od sztuki	300.—
3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia	50.—
4) Za nadanie paczek poza godzinami urzędowymi od sztuki	100.—
5) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem się za każdą markę	0.20
najmniej miesięcznie	100.—
6) Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie	1.000.—
7) Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	100.—
8) Za wystawienie legitymacji pocztowej	50.—
9) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	50.—
10) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:	
a) do 10 km.	200.—
b) ponad 10 km.	300.—
od 10 kg. do 20 kg.:	
a) do 10 km:	400.—
b) ponad 10 km.	600.—
11) Za jazdę pocztą od kilometra	250.—
12) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, kwartalnie	10.—
13) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu, kwartalnie	200.—
14) Należitość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:	
a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie	150.—
b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma	5.—

Zagraniczna taryfa pocztowa

1) Listy zwykłe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

do wagi 20 gramów	150 mk.
za każde dalsze 20 gramów	100 „

b) do innych krajów:

do wagi 20 gramów	200 mk.
za każde dalsze 20 gramów	100 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłatą odpowiednią . . . . . 90⁷/₂ mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłatą odpowiednią . . . . . 120 mk.

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów . . . . . 40 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów . . . . . 5 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów . . . . . 20 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów . . . . . 40 mk.

najmniej jednak . . . . . 200 "

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbki towarów:

za każde 50 gramów . . . . . 40 mk.

najmniej jednak . . . . . 80 "

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

za każde 50 gramów . . . . . 40 mk.

przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

a) tylko druki i próbki:

najmniej . . . . . 80 mk.

b) również papiery handlowe:

najmniej . . . . . 200 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych . . . . . 200 mk.

9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

a) przy nadaniu . . . . . 200 mk.

b) po nadaniu . . . . . 400 "

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub poleconych . . . . . 400 mk.

11) Należytość za doręczenie pośpieszne (przez ekspresa) . . . 400 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

- a) drogą pocztową . . . . . 400 mk.
 b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwy-
 czajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne prze-
 syłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wyso-
 kości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być
 mniejsza niż 120 marek.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicz-
 nym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszel-
 kiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możności, nadawcom celem
 uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe
 wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy
 uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

Taryfa telegraficzna wewnętrzna.

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykle:		<p>Za telegramy nadawane w kolejowych urzędach te- legraficznych w miejscowo- ściach, gdzie są także pań- stwowe urzędy telegraficzne, pobiera się dodatek do nale- żytości od każdego wyrazu na rzecz skarbu kolejowego.</p> <p>Telegramy miejscowe pil- ne, z zapłaconą odpowie- dzą, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwo- lone.</p> <p>Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego.</p> <p>Najmniej 800 mk. pobiera się za telegramy o ilości słów od dwóch do włącznie dziesięciu.</p>
	opłata od wyrazu	80	
	najmniej jednak	800	
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D):		<p>Najmniej 2400 mk. pobie- ra się za telegramy prywat- ne pilne o ilości słów od dwóch do włącznie dziesięciu.</p>
	opłata od wyrazu	240	
	najmniej jednak	2400	

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
3	Za zapłaconą odpowiedź zwy- klą RPX: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po	80	Najmniej można opłacić z góry dziesięć słów. Poza- tem ilość słów opłaconej od- powiedzi, którą zawsze trze- ba podać, jest nieograniczona.
	najmniej jednak	800	
	i ponadto należytość za blan- kiet na tę odpowiedź	20	
4	Za zapłaconą odpowiedź pil- ną RPDx: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po	240	Co do ilości słów zapłaco- nej odpowiedzi pilnej, obo- wiązuje to samo co pod 3 powiedziano o odpowiedzi zwykłej.
	najmniej jednak	2400	
	i ponadto należytość za blan- kiet na tę odpowiedź	20	
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niż- sza od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu	40	Telegramy prasowe ozna- czone przed nagłówkiem słowem „Presse“ przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone.
6	Za telegramy prasowe Pol- skiej Agencji Telegraficz- nej: opłata od wyrazu	15	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu =TC=: 25% opłaty tele- gramu o takiej samej ilo- ści słów jednakże bez do- datkowych opłat np. za od- powiedź, posłańca i t. p.		
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykle =PC=	800	
	b) telegraf. pilne =PCD=	2400	
	c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi.		

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	W A G I
		Marek	
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony =PR=jako też za odebranie telegramu na pocztę jako list polecony =GPR= pobiera się należność pocztową za polecenie listu bez porta listowego.		Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności. Również nie pobiera się żadnej należności za telegramy „poste restante“ i „télégraphe restante“.
10	Za telegramy o kilku adresach =TMx=:		
	a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego	200	
	b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego	400	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP= opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram:		Za telegramy ze znakami —XPP— lub —XPT— różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę lub też cały depozyt jeżeli telegram doręczono inną okazją a nie umyślnym posłańcem.
	a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości	2000	O doręczeniu telegramu —XPT— posłańcem zawiadamia urząd odbiorczy telegramem służbowym urząd nadawczy.
	z wyjątkiem Wileńszczyzny i Województwa wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego, do których przedpłata wynosi	5000	O doręczeniu telegramu —XPP— posłańcem zawiadamia urząd odbiorczy bezpłatną kartką urzędową urząd nadawczy.
	b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności	800	W obu wypadkach należy zawsze podać ile wypłacono posłańcowi za doręczenie telegramu.
	zaś za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową.		

N ^o porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
12	Za nadanie lub odebranie telegramu za pomocą telefonu przez abonentów telefonicznych za każde 100 słów lub część tychże . .	150	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za pokwitowanie nadania telegramu prywatnego . . .	80	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
14	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego:		Pismo proszące o wydanie odpisu nie podlega opłacie stemplowej (patrz Dz. U. M. P i T № 27 str. 619 pkt. 12).
	a) do stu słów	200	
	b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po . . .	200	
15	Za umówiony adres:		Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony dla swych telegramów.
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	12.000	
	b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	9.000	
16	Za doręczanie telegramów o pewnych porach dnia do oznaczonych dwóch rozmaitych miejsc w tej samej miejscowości:		
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	12.000	
	b) w innych urzędach kwartalnie	9.000	
17	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	200	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy.
18	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	80	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
19	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. pobiera się opłatę jak za reklamację pocztową. . .		Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stempłowej (patrz D. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12). Jeżeli w jednym podaniu reklamuje wnoszący kilka telegramów, opłaca należytość od każdego reklamowanego telegramu.
20	Za blankiet telegraficzny nadawczy	20	

TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

I. Sieć telefoniczna. ¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) Sieci lokalnych,
- b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną abonament.

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należytości od poszczegółnej rozmowy.

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną. lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

¹⁾ Nie obowiązuje w b. dzielnic pruskiej.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowem, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy; ¹⁾

a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm.

„ „ „ od 101 do 2000 abon. „ „ 2 „

„ „ „ „ 2001 wzwyż „ „ 3 „

b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. Należytości.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należytości, a mianowicie:

a ²⁾ abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejeż jednorazowo po 25,000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej.

b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 30,000 mk.;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 15,000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczt i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

¹⁾ Patrz § 35.

²⁾ Patrz § 34.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

- a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 15.000 mk.
- b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 20.000 mk.
- c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 30.000 mk.,
- d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (15.000 mk.) za linję, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linję dla aparatu głównego, t. j. należności według § 6 wraz uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;
- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;
- c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;
- d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;
- e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przyczem ich budowę uskutecznia się za opłatą należności podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

- a) za przeniesienie w tym samym pokoju . . . . . 15.000 mk.
- b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 20.000 „
- c) za przenies. do innego lokalu tego samego budynku 30.000 „
- d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (30.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
  - w obrębie strefy pierwszej . . . . . 25.000 „
  - „ „ drugiej . . . . . 30.000 „
- e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta . . . . . 10.000 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia - co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów.

§ 11. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

§ 12. Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11 obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 75.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej*).

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu,
- b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnych rozmów.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) Abonament prywatny: Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abo-

*) W b. dzielnicy pruskiej nie obowiązują paragrafy: 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, i 21.

nenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felcerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych; handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

c) Abonament publiczny. Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności,

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną zapomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów do 50
II-ej	„ „ „ od 51 do 100
III-ej	„ „ „ od 101 do 2000
IV-ej	„ „ „ od 2001 do 5000
V-ej	„ „ „ ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t.j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	kwartalnie		
						w dwójkę	w trójkę	w czwór- kę
			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
I	do 50	1	4200	12000	24000	2400	1800	1400
II	od 51—100	1	9600	19200	36000	6000	4000	3000
III	od 101—2000	2	21000	36000	72000	12000	9000	7200
IV	od 2001—5000	3	30000	54000	84000	18000	14000	12000
V	ponad 5000	3	42000	78000	102000	30000	24000	18000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

a) za aparat dodatkowy	mk. 6000.—
b) za dzwonek dodatkowy	„ 1200.—
c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) „ 1200.—	
d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy	„ 2400.—
e) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta	„ 2400.—
f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego	„ 6000.—

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 2000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskiem opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,

b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 2000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 10000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17 dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym.	Opłata za odległość rocznie marek
do 10 klm.	25.000
od 11 do 20 klm.	35.000
od 21 do 30 „	50.000
od 31 do 40 „	70.000
od 41 wzwyż	90.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani być mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Abonenci centrali głównej są uprawnieni wzywać do bezpłatnych rozmów abonentów tylko tych centrali pomocniczych, za których odległość złożyli powyższy dodatek. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się periodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość stwierd. w dn. 31/III powoduje zmianę tar. od 1 lipca

„ „ „ 30/VI „ „ „ „ 1 października
 „ „ „ 30/IX „ „ „ „ 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do użytku i otrzymania rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Poczty przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na-odległość do 25 klm. po mk. . . . . 400.—

„ „ „ 50 „ „ . . . . . 800.—

„ „ „ 100 „ „ . . . . . 1200.—

i za każde dalsze 100 „ „ . . . . . 600.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

*§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą

*) Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Pozatem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należności od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie $\frac{1}{5}$ część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Całą należność zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 200 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawiał się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 200 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic a abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe 60 mk.
Miesięcznie za jednorazowe dziennie . . . . . 1000 „
„ za dwurazowe dziennie . . . . . 2000 „

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy, na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, urzędowi policji państwowej.

Jeżeli do skutecznego połączenia takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupu i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należność za rozmowę jednakże najmniej . . . . . 2000 mk.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 60 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyrekcję Poczty i Telegrafów a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuspaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innymi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 2000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się:

a) za każdy telegram do stu słów . . . . . 150 mk.

b) za każde dalsze sto słów lub część tychże po . . . . . 150 „

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się takie same należności. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. Opłaty:

ważne tylko na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	24.000 mk.
„ „ od 51 do 100 abonentów włącznie	40.000 „
„ „ „ 101 „ 200 „ „ „	44.000 „
„ „ „ 201 „ 500 „ „ „	50.000 „
„ „ „ 501 „ 1000 „ „ „	56.000 „
„ „ „ 1001 „ 5000 „ „ „	60.000 „
„ „ „ 5001 „ 20000 „ „ „	64.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metr. lub części tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie . . . . . 2.000 mk.

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

¹⁾ Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłacaca abonent:

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:
od każdej stacji rocznie . . . . . 8.000 mk.
za każdą inną boczną stacją rocznie . . . . . 12.000 „

b) Jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 mtr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie . . . . . 2.000 mk.

¹⁾ Patrz § 4 i § 6.

mierzone wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do stacji bocznej, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	12.000 mk
„ dwóch połączeniach „ „	16.000 „
„ trzech „ „	20.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą	24.000 „

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	16.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	20.000 „
„ trzech „ „	24.000 „
„ więcej jak trzech połączeniach z centralą	28.000 „

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą, przy jednym połączeniu z centralą rocznie

przy dwóch połączeniach z centralą rocznie	1.400 „
„ trzech „ „	1.800 „

„ więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenia z centralą rocznie 500 mk. więcej, t. j. 2.300 mk. 2.800 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowem załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie

1.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacyj o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowem załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacyj o szeregowym załączeniu, kosztu własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże kosztu rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie

1.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36. lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się

w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie . . . . . 6.000 mk.
w innym wypadku rocznie . . . . . 12.000 „

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie . . . . . 4.000 mk.
2. Za każdą inną boczną stację . . . . . 6.000 „

§ 40. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie . . . . . 2.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie . . . . . 1.000 mk.
3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należność jak za stacje boczne wedle stawek § 36.
4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane jak przy stacjach głównych według § 35.
5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należność jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych, (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki), są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie . . . . . 1.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie . . . . . 1.000 „
3. Za drugi mikrofon rocznie . . . . . 1.600 „
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie . . . . . 1.600 mk.
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie . . . . . 1.000 mk.
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie . . . . . 1.000 mk.
7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i
8. Za drugą słuchawkę, nie pobiera się żadnych bieżących opłat.
9. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 8 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez

Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie . . . . . 1000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszty.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36) opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie . . . . . 4000 mk.

2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . . . . 2000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszt budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy więcej niż o 500 mk., pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubiorkach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszt naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie . . . . . 4800 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną . . . . . 5000 mk.

c) Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

1. Na słupach drewnianych za każdy kilometr rocznie 6000 mk.

2. Na słupach żelaznych za każdy kilometr rocznie . . 16000 „
w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu na słupach umieszczonych.

3. Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie . . . . . 16000 mk

4. Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie . . . . . 32000 mk.

167

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 29 listopada L. 5819/V w przedmiocie doręczania odbiorcom do domu przekazów pocztowych i czekowych z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. P. P. nr. 44 poz. 310) zarządzam co następuje.

§ 1.

Uznaniu poszczególnych Dyrekcyj Poczt i Telegrafów pozostawia się rozszerzenie granic doręczania odbiorcom do domu przekazów pocztowych i przekazów P. K. O. z pieniędzmi, tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości, w miejscowym okręgu doręczeń do 300000 mk. w zamiejscowym zaś okręgu doręczeń do 50000 mk.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1922 roku na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem Polskiego Górnego Śląska.

Z dniem powyższym traci moc obowiązującą rozporządzenie M. P. i T. z dnia 4 sierpnia 1922 r.

L. 1727/V (Dz. U. nr. 34 z 1922).

Kierownik Ministerstwa:

Moszczyński.

Zarządzenia.

168

Zgłaszanie się do odbioru okólników telegraficznych.

Węzłowe stacje telegraficzne skarżą się, że wskutek niezgłaszania się mniejszych urzędów na wołanie do odbioru okólników telegraficznych zmuszone są wydawać je każdemu urzędowi osobno, co powoduje niepotrzebną stratę czasu i ujemnie wpływa na ogólny ruch korespondencji telegraficznej.

Celem usunięcia tej nieprawidłowości przypomina się i nakazuje, by wszystkie urzędy włączone do jednego przewodu, na wołanie urzędu węzłowego w godzinach służbowych odpowiadały natychmiast, następnie śledziły pilnie, co się dzieje na przewodzie i przyjmowały okólnik wszystkie odrazu.

Jedynie uszkodzenie przewodu lub aparatu może usprawiedliwić niezgłoszenie się. W danym wypadku urząd węzłowy wydaje okólnik przy najbliższej sposobności.

Gdyby jednakowoż urzędy węzłowe stwierdziły, iż mimo niniejszego wezwania niektóre urzędy nadal nie zgłaszają się na wołanie

do odbioru okólników, albo gdyby urzędy węzłowe na żądanie poszczególnych urzędów dodatkowo musiały wydawać nieodebrany przez nie w swoim czasie bez usprawiedliwienia się okólnik, to poleca się im aby w każdym wypadku donosiły o tem właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, która ma pociągnąć winnych do odpowiedzialności i niezależnie od kar, przypisać im dozwtotu taryfowo obliczoną należytość za dodatkowo wydany okólnik w pełnej wysokości.

L. 3994/IX z dnia 18 listopada 1922.

169

Wskutek znacznego podwyższenia tantjemy telegraficznej wzywa się wszystkich pracowników aparatowych do spotęgowania uwagi przy pełnieniu służby aparatuwej i dokładania starań, by osnowa telegramów przy wydaniu i odbieraniu ich na aparatach nie ulegała zniekształceniu.

Zniekształcenie osnowy telegramów przez pracowników aparatowych.

Winni przeinaczenia słów w osnowie telegramów nie mogą w przyszłości liczyć na żadne względy i w wypadkach przewinień będą, stosownie do tut. przypomnienia z dnia 21 lipca 1921 L. 2252/IX (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 35 ex 1921), bezwarunkowo pociągani do zwrotu należytości taryfowych za zniekształcone telegramy.

Wszystkie urzędy telegraficzne w których pracuje więcej aniżeli jedna siła urzędnicza, mają prowadzić osobny zapissek personalny, w którym należy notować każdy wypadek pociągania pracowników aparatowych do zwrotu taksy z powodu zniekształcenia osnowy telegramu.

W sprawozdaniach dotyczących reklamacji telegramów, należy zawsze zaznaczać, czy odnośni pracownicy dopuścili się już podobnych nieprawidłowości, a jeżeli to zaszło, to należy powoływać daty dotyczących rozporządzeń.

Prócz tego mają Dyrekcje Poczty i Telegrafów za niedbałe pełnienie służby aparatuwej tych pracowników, którym się to wykaże, niezależnie od przewidzianych w tym kierunku zwyczajnych następstw, usuwać z oddziału telegraficznego a więc pozbawiać ich prawa po poboru tantjemy.

L. 4110/IX z dnia 18 listopada 1922.

Okólniki.

Opłata stemplowa od ofert składanych władzom, urzędom i zakładom państwowym przez firmy i osoby prywatne.

Stosownie do wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 10 listopada r. b. nr. 5705/ D. P. i O. Gr. II oferty za dostawy dla władz, urzędów i zakładów państwowych, składane przez firmy i osoby prywatne, są oświadczeniami prywatno-prawnej natury, skierowanemi do władz lub

urzędów państwowych, zastępujących Skarb Państwa w charakterze kontrahenta. Tego rodzaju oświadczenia są wedle punktu 11 § 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych z 8 maja 1920 r. (Dz. U. nr. 38 poz. 319) wolne od opłaty stemplowej, ustanowionej dla podań. Uwolnienie to odnosi się także do opłaty stemplowej przewidzianej dla takich deklaracji w punkcie 2 numeru 199 litera a ustęp aa. Spisu Alfabetycznego do rosyjskiej ustawy stemplowej z roku 1900 (dodatek do Rozdziału I Zbioru praw i rozp. z roku 1902 nr. 73 poz. 759).

Rozporządzenie b. Gen. Gub. Warsz. z 19 lipca 1916 r. (Dziennik Rozp. nr. 40 poz. 126) a także ustawy stemplowe pruska i niemiecka nie znają osobnej opłaty stemplowej od ofert, zaś w byłej dzielnicy austriackiej oferty, o ile się przedstawiają jako korespondencje kupieckie, t. j. pochodzą od kupców i przemysłowców i tyczą się przedmiotów ich handlu i przemysłu, są również wolne od opłaty stemplowej (§ 9 austr. ustawy z 29 XI 1861 r. Dz. U. nr. 20).

Z powyższego wynika, że oferty nie podlegają żadnym opłatom stemplowym, z wyjątkiem jedynie ofert, wystawionych na obszarze b. zaboru austriackiego i to tylko w tym razie, gdy nie pochodzą od kupców i przemysłowców lub nie dotyczą przedmiotów ich handlu lub przemysłu, w takim bowiem razie podlegają stałej opłacie stemplowej—obecnie w kwocie 20 marek.

W razie pisemnego zatwierdzenia (przyjęcia) oferty powstaje obowiązek uiszczenia opłaty stemplowej, przewidzianej dla umów, gdyż pisemne zatwierdzenie (przyjęcie) oferty jest pod względem opłaty stemplowej zrównane z formalną umową.

Powyższe podaje się do wiadomości i zastosowania się w związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, zamieszczonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczty i Telegrafów nr. 27—1922 r. poz. 63.

L. 2338/III z dnia 28 listopada 1922.

Cena niniejszego numeru 150 mk.

Prenumerata kwartalna wynosi począwszy od 1 października 1922 r. 900 mk.

Cena ogłoszeń prywatnych za wiersz lub jego miejsce 100 mk.
Zamówienia przyjmuje Administracja Dziennika Urzędowego
Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Kupujcie 8%.

Pożyczkę Złotą.